herpy

SKINKAR

Tribolonotus blanchardi

Tribolonotus blanchardi är en mycket liten skink från skogarna på Salomonöarna och Bougainville. Den mäter bara 3-4 cm från nos till kloak, lever gömd i det fuktiga lövet längs små skogsbäckar och lägger ett ägg åt gången. Det finns bara lite kunskap om arten och dess skötsel.

Familj: Scincidae Engelska: Blanchard's Helmet Skink Publicerad 16 november 2026

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**3-4 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**10 år**
Aktiv	**På dagen och i skymningen**
Levnadssätt	**Marklevande och grävande**
Biotop	**Regnskog och bergsskog**
Svårighetsgrad	**Erfaren**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 30 × 30 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**24-26 °C**
Temperatur, natt	**20-22 °C**
Luftfuktighet	**80-90 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Rekommenderas** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter och små leddjur (hoppstjärtar, bananflugor)**
Hålls	**Ensamma eller parvis**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Kullstorlek	**1 ägg**
Inkubation	**65-85 dagar** vid 23-27 °C

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
EU-bilaga	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Tribolonotus blanchardi tillhör släktet *Tribolonotus*, vars arter har kölade, ofta spetsiga fjäll och ett kantigt, hjälmliknande huvud. Den är en av de minsta arterna i släktet: fullvuxna djur mäter högst omkring 4 cm från nos till kloak, och honorna i genomsnitt drygt 3 cm. Den totala längden med svans är inte dokumenterad, så storleken i faktarutan är nos-kloak-längden. Färger och teckning är inte närmare beskrivna.

Arten beskrevs 1930 av Charles Burt utifrån ett djur från Choiseul och är uppkallad efter den amerikanske biologen Frank Nelson Blanchard (1888-1937).

Liksom släktets övriga arter är den skygg och tillbringar större delen av tiden under skydd i lövet eller nere i marken. Arten hålls knappast i fångenskap, och skötseln bygger därför på de närmaste släktingarna, framför allt *Tribolonotus gracilis*.

Utbredning och livsmiljö

Tribolonotus blanchardi lever bara i Salomonöarnas ögrupp: på Choiseul, Guadalcanal och Nggelaöarna, som hör till staten Salomonöarna, och på Bougainville, som hör till Papua Nya Guinea. Typlokalen är Choiseul. Hela utbredningen täcker omkring 8.500 km².

Naturlig utbredning: Salomonöarna och Papua Nya Guinea.

LIVSMILJÖ

Tribolonotus blanchardi lever i fuktig tropisk skog. Höjden anges olika, från omkring 100 m och upp till 1.000-1.500 m, så arten finns både i låglandsskog och i bergsskog. Den lever i lövlagret och gräver i marken, gärna längs små skogsbäckar, där den gömmer sig under stenar, nedfallna stammar och blad. Födan är insekter.

Klimatet är varmt och mycket fuktigt hela året, men svalare i bergen, särskilt på natten. Arten anges som dagaktiv, men lever så gömd att den sällan syns.

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Tribolonotus blanchardi*. Den lever i fuktig skog på Salomonöarna, i lövet längs skogsbäckar, och har samma krav som *Tribolonotus gracilis* och *Tribolonotus novaeguineae*, som är mycket bättre kända i fångenskap. Siffrorna i faktarutan är lånade från *Tribolonotus gracilis* och anpassade till den mindre storleken.

Ett enskilt djur ska ha ett terrarium på minst 45 × 30 × 30 cm, och ett par ska ha mer utrymme. Många gömslen gör att djuren visar sig oftare, och ett terrarium med frontöppning är lugnare än ett som öppnas uppifrån.

Bottensubstratet är det viktigaste. Använd ett fuktbevarande, jordartat substrat av matjord och kokosfiber i ett lager på 5-10 cm med ett tjockt lager nedfallna blad ovanpå. Ett dräneringslager av lerkulor längst ner och långfibrig sphagnum ovanpå håller substratet jämnt fuktigt utan att det surnar. Ta bort spillning dagligen och byt bottensubstratet helt var 3.-4. månad.

Inred med flera gömslen, till exempel kokosskal, korkrör och korkbark, så att djuret själv kan välja var det vill vara. Giftfria växter och grenar ger extra skydd. Terrariet ska ha god ventilation så att ytan hinner torka upp något mellan besprutningarna.

Läs mer: Terrarieuppbyggnad och bioaktiv botten

TEMPERATUR

Tribolonotus blanchardi använder inte solplatser. Håll 24-26 °C på dagen utan solplats och 20-22 °C på natten. Natten får gärna vara något svalare än för *Tribolonotus gracilis*, eftersom arten också lever i bergsskog. Rumstemperatur räcker ofta, och en svag värmekälla över ett gömsle i den ena änden kan hjälpa om rummet är svalt. Undvik värmelampor som torkar ut terrariet, och låt aldrig bottensubstratet bli varmt och torrt. Mät temperaturen i gömslet med en digital givare.

Läs mer: Värme och temperatur

LUFTFUKTIGHET OCH VATTEN

Tribolonotus blanchardi tål uttorkning mycket dåligt. Luftfuktigheten ska vara hög, 80-90 %, och bottensubstratet ska alltid vara fuktigt. Spraya morgon och kväll, eller använd ett automatiskt regnsystem. Se till att ventilationen är god så att luften inte blir stillastående och unken. Använd destillerat vatten eller vatten från omvänd osmos i en eventuell dimmaskin.

Ställ en liten, låg skål med rent vatten, delvis nergrävd i bottensubstratet, så att djuret kan dricka och bada. Byt vattnet dagligen och skrubba skålen varje vecka.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

LJUS OCH UVB

Tribolonotus blanchardi lever gömd i lövet i skuggig skog. Ett svagt UVB-ljus för skogsarter som lever i skugga (Ferguson-zon 1), med ett UV-index på 1-2 på den högsta platsen under lampan, rekommenderas som för *Tribolonotus gracilis*. Det ska finnas gott om skugga och gömslen så att djuret själv kan välja. Ha ljuset tänt ungefär 12 timmar per dygn så att dag och natt hålls åtskilda, och använd vitt ljus.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Tribolonotus blanchardi äter insekter. Ge små bytesdjur: små syrsor, bananflugor, hoppstjärtar, små kackerlackor och små daggmaskar. Bytesdjuren får högst vara lika breda som avståndet mellan djurets ögon, och ett djur på 3-4 cm kräver mycket små foderdjur. Ge föda varje dag eller varannan dag och strö kalk och D3-vitamin över insekterna. En skål med friskt vatten ska alltid stå framme.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Tribolonotus blanchardi är skygg och tillbringar större delen av tiden gömd. Den är ett djur att titta på och inte för hantering. Ge ett nytt djur minst två veckors lugn. Hos *Tribolonotus gracilis* är hanarna aggressiva mot varandra, så djuren hålls enskilt eller som ett par i ett rymligt terrarium, aldrig två hanar tillsammans.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Könsskillnader och ålder vid könsmognad är inte dokumenterade för *Tribolonotus blanchardi*. Hos *Tribolonotus gracilis* känns hanen igen på ett fält av förstorade buksfjäll och porer under tårna på bakfötterna; om det också gäller denna art är inte känt.

PARNING

Parningen är inte dokumenterad för *Tribolonotus blanchardi*. Hos *Tribolonotus gracilis* kan parning främjas året runt med frekvent besprutning och högre luftfuktighet. Ett par ska ha gott om gömslen så att djuren kan hålla sig undan varandra.

ÄGGLÄGGNING OCH KULLAR

Honan av *Tribolonotus blanchardi* lägger ett ägg åt gången. Antalet ägg per år är inte dokumenterat. Hos *Tribolonotus gracilis* grävs ägget ner strax under ytan i ett gömsle, och honan stannar hos det. Ordna en fördjupning i bottensubstratet under ett gömsle, fylld med lätt fuktig sphagnum och matjord och täckt av korkbark.

INKUBATION

Ruvningen är inte dokumenterad för *Tribolonotus blanchardi*. Siffrorna i faktarutan är lånade från *Tribolonotus gracilis*, där ägget kläcks efter 65-85 dagar vid 23-27 °C. Lägg ägget halvt nedgrävt i fuktig sphagnum i en lätt ventilerad behållare utan att vända det. Mossan ska vara fuktig, men inte blöt.

UPPFÖDNING AV UNGAR

Uppfödning är inte dokumenterad för *Tribolonotus blanchardi*. Hos *Tribolonotus gracilis* söker ungarna föda och gömslen några timmar efter kläckningen. Ge dem ett litet terrarium med fuktigt hushållspapper eller mossa, ett kokosskal som gömsle och en mycket låg vattenskål, och ge dagligen de minsta bytesdjuren överströdda med kalk och D3.

Hälsa och vanliga misstag

Sjukdomar hos *Tribolonotus blanchardi* är inte beskrivna. Hos släktets arter är detta de vanliga problemen:

- Parasiter och bakterieinfektioner hos vildfångade djur. Håll nya djur i karantän enskilt och låt veterinären undersöka ett avföringsprov.
- Uttorkning. Matta ögon och en slapp kropp är tecken på sjukdom eller för lite fukt.
- Benskörhet vid för lite kalk och D3-vitamin.
- Tappad svans vid skrämsel eller hantering.

Sök veterinär med erfarenhet av reptiler om djuret går ner i vikt, inte äter eller ligger slött.

Läs mer: Karantän och hygien Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.